

турцы-тъ дойдохъ и обградихъ ги, и още преди да имъ стигне отъ Якова проведена-та помощъ, избихъ ги до единъ. Тиѣ загинахъ славно за отечество както Шпартанцы-тъ въ Гръціѣ при Термопилъ! Обаче небѣше всуе тѣхна-та смъртъ! Ношина основи само голый-тъ брѣгъ, нѣ при това притѣрпѣ такавъ голѣмъ пагубъ, что-то неможе никакъ вече да ся надѣва, за да свърши нѣчто при Шабець.

Въ сѣщо-то врѣмя бѣше Шабець отъ Сърбы-тъ толкова много притѣсненъ, а най-паче че бѣше си Яковъ при всичкѣ своиѣ силѣ и храбростъ прибавилъ единъ топъ още, что-то бѣше Шабець първый отъ крѣпосты-тъ съизволилъ на преговоръ. Измѣжду това Яковъ и Кара Георгій и Миленко отидохъ на помощъ при Пожаревецъ. И тѣй като ся видѣ и тойзи градъ отъ врѣдъ обсаденъ, моли ги и той най-после за свободенъ отпустъ.

Побѣдоносно-то войнство удари и на Смедерево, и за часъ принуди турцы-тъ да ся обѣщаватъ, какъ че нещѣтъ да ся управляватъ по онова, кое-то имъ ся порѣчва отъ Бѣлградъ. И сега вече съ съдружнѣ войскѣ ударихъ Сърби-тъ и на Бѣлградъ; цѣлый-тъ предѣлъ край Савѣ и чакъ до Дунава бѣше прикритъ отъ тѣхно войнство.